

99%, avagy döbbenetes ENSZ jelentés – még 2009-ből...

A jelentés legfőbb megállapításai közül kiemelkedik a javak elosztásának rendkívüli egyenlőtlensége: „Mára a bolygó javainak 99 százalékát a Föld népességének 1 százaléka birtokolja”.

Ugye nem lepődik meg senki, hogy erről eddig nem is halott, és nem is olvasott még sehol.

Ez olyan elképesztő adat, aminek a valódi következményeit szinte fel sem lehet mérni. Az viszont bizonyos, hogy mind gazdaságilag, mind politikailag, mind pedig társadalmilag, sőt még környezetvédelmi szempontból is súlyos hatással van világra. A gazdagok és a szegények közötti szakadék ahelyett, hogy csökkenne, egyre inkább mélyül. Ennek következményeként a szociális olló hatalmasra nyílt, ami százmilliók számára már a pusztta létfenntartást is megnehezíti.

Igen, régóta sejtjük, hogy valami nagyon nincs rendben a világban, ahogy a hazánkban sem, de hogy egy százalék kezében legyen a föld javainak 99 százaléka, erre azért még álmunkban sem mertünk gondolni! De tudnunk kell azt is, hogy ez nem csupán annak az 1%-nak a bűne, sokkal inkább a 99% felelőssége! Hiszen miért is lenne törvényszerű az, hogy a lakosság 90%-a 20-30 évnyi kemény munka és tanulás után sem tud boldogulni az életben? A létfenntartást pedig egy ámokfutászerű rémálomnak éli meg, és halála napján még annyi pénzzel sem rendelkezik, amivel fedezhetné a temetését?

Pedig a lehetőség a változtatásra mindenki számára adott, csak a 90% inkább túr, mintsem az önbecsülését elővéve szembeszálljon a többséget tönkretévő folyamatokkal. Inkább a kényelmes lapulást és a cselekvőképtelenség borzasztó, de kényelmes állapotát választja, mintsem kockáztasson vagy áldozatot hozzon önmagáért és másokért egyaránt. A 90% nem hajlandó megszabadulni a rajta élőködők sokaságától, inkább megfizetni az árát, csak ne kelljen semmit tennie, ami számára kényelmetlen. Így aztán maradnak a panaszkodásnál, a mások hibáztatásánál, és engedik, hogy továbbra is kihasználják őket, és az arra alkalmatlanok irányítsák a sorsukat!

Van még az a 9%, aki ugyan próbálkozik valamivel, ami változást idézhet elő, viszont ez többségüknél csak a saját boldogulásuk érdekében történik. Közülük az a kevésszámú, a társadalom többségéért is felelősséget érző és tenni akaró cselekvőképes ember pedig az elszigeteltség és a többség értetlensége vagy cselekvőképtelensége miatt eredményt alig tud elérni.

A világon történő eseményeket az emberiség 1%-a irányítja, 9%-a részt vesz benne, és a többi 90% csak elszenvedti és kiszolgálja azokat!

Az emberek döntő többsége megváltoztathatatlanak hiszi az életét és úgy gondolja, neki az a szerep jutott, hogy másokat kiszolgáljon! Úgy gondolják mások kezében van a döntés, így mindig vannak felelősök akiket lehet szidni és hibáztatni, és mindig vannak pártok, személyek és vezetők, akik felelősök azért, ami vele történik.

Az emberek többsége úgy hal meg, hogy sohase tapasztalta meg mi az élet! Pedig a döntés mindig csak tőle függött, és ahova jutott, az magának volt köszönhető! Ugyanabban az időben, a legnagyobb szükségben vagy gazdasági válságban is mindig voltak akik tudtak álmodni vagy hinni, és ehhez megtalálták a megfelelő eszközöket is. Legyőzték a kihívásokat, kezelték a problémákat, túléltek a kudarcokat és végül nagy dolgokat hoztak létre.

Míg mások „nehéz sorsuk” miatt panaszkodtak és sajnálták magukat, addig mindig voltak és vannak akik a körülményeik ellenére olyat tettek, amire mindenki felfigyelt! Akik koruk ellenszenve, véleménye és kritikus pillantása mellett is olyasmit tettek, ami végül a többség hasznára vált. Beszélhetnénk olyan emberekről, akik kezükbe vették az életük irányítását, fittyet hánytak a körülményeikre vagy arra, hogy mire tartották őket alkalmasnak a környezetükben, és milyen pártok voltak akkor éppen hatalmon!

A változás csak rajtunk múlik, a te hozzáállásodtól is függ!

AZ ÉLHETŐ ÉLET, A JÓLÉT ÉS A SZABADSÁG NEM ÖRÖKSÉG, HANEM A TÁRSADALOM DÖNTÉSÉNEK EREDMÉNYE! És ez hüen tükrözi tagjainak lelki és szellemi állapotát. Akkor tehetsz a legtöbbet ezért, ha végre mered vállalni önmagad, és felelősséget érezl másokért is. De azt is kérdezhetném: meddig tűrünk még...?

El.